

Dernæst har jeg tilladt mig at stille et Forslag til en hel ny Paragraf, nærmest fremfaldt ved en Yttring, som faldt under 1ste Behandling her, men ogsaa noget fremfaldt ved, at jeg er bleven opmærksom paa, at man i Loven af 1ste Mai 1868 havde en saadan Bestemmelse, som man imidlertid af Grunde, som jeg i Dieblicket ikke veed, og som det maaste ogsaa er umuligt at efterspore nu, ikke optog i Karantæneloven af 2den Juli 1880, nemlig en Bestemmelse om, at Justitsministeriet kan paahvde Oprettelsen af Isolationslokaler ikke blot for de egentlige Søjlbstæder, men ogsaa paa andre Steder, hvor der skjønes at være Grund dertil paa Grund af Skibsfartens større Omfang. Dette var der Udgang til efter Loven af 1ste Mai 1868, men ved Affattelsen af Loven af 2den Juli 1880 er det ikke blevet optaget, idet Loven kun gjælder om Søjlbstæder. Da nu Diskussionen ved Sagens første Behandling har henledet min Opmærksomhed paa, at der er enkelte Steder her i Danmark, der ikke ere Søjlbstæder, ja for enkeltes Vedkommende ikke en Gang ere, hvad man kalder Ladepladser — hvilket dog egentlig ikke er nogen legal Bencævnelse — om hvilke Steder det gjælder, at der kan være lige saa god Søfart til dem som til mangen Kjøbstad, har jeg troet det hensigtsmæssigt at faae en Bestemmelse ind, hvorved man bemyndiges til at paalægge saadanne Steder at tilvejebringe disse Isolationslokaler. Jeg vil bemærke, at et af de Steder, som min Opmærksomhed hidtil har været rettet paa, er Esbjerg; det er jo hverken nogen Ladeplads eller Søjlbstæder, men med Hensyn til en Koleraepidemis Indtrængning her i Landet troer jeg det vil være et meget farligt Sted paa Grund af den Trafik, der finder Sted med England, naar Sygdommen skulde komme der. Jeg har ogsaa Haab om, at det der vil blive ordnet saaledes, at man frivillig indretter et Isolationslokale; Sagen er under Forhandling, og Amtsraadet i Ribe Amt har givet Samtykke dertil; nu bliver Spørgsmaalet om vedkommende Kommuneris Samtykke; men jeg haaber dog, efter hvad jeg hidtil har hørt om denne Sag, at det vil kunne ordnes ad frivillig Veie. Nu er det jo ikke sagt, at det Samme kan gjøres de andre Steder, og derfor har jeg tilladt mig at foreslaa, at en Bestemmelse som denne sættes ind i Loven, hvorved al Tvivl bortryddes. Naturligvis følger det af sig selv, at hvis den nye Paragraf bliver vedtaget, maa Paragrafernes Numerorden forandres efter Afstemningen.

Ansvar: Med Hensyn til det af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Broberg) fremdragne Spørgsmaal om Betydningen af Ordet „Skib“, og hvorvidt der i denne Materie kan tillægges det en anden Betydning end Ordet „Fartøi“, skal jeg bringe i Erindring, at det var et Spørgsmaal, som ikke spillede en ganske lille Rolle, den Gang vi behandlede Loven af 2den Juli 1880. Jeg har det i god Erindring, da jeg var Ordfører for det af Landsthinget nedsatte Udvalg, og den Gang blev ved anden Behandling af et maritimtindigt Medlem fremdraget netop det Spørgsmaal og gjort den Henstilling til Udvalget, om det ikke ved tredje Behandling vilde sørge for, at Ordet „Skib“ blev ombyttet med Ordet „Fartøi“, for at ikke denne Misforstaaelse skulde komme frem. Der blev imidlertid den Gang af mig som Ordfører for Udvalget gjort opmærksom paa, at i Lovgivningen toges i denne Materie Ordene „Skib“ og „Fartøi“ ganske i samme Betydning; Udvalget vægede sig ved at tage Spørgsmaalet under Overveielse inden tredje Behandling, og det Medlem, som den Gang havde fremdraget det ved anden Behandling, fremkom ikke med Endringsforslag til tredje Behandling; man maatte derfor antage, at han sølte sig tilfredsstillet ved den trufne Ordning. Imidlertid kan min subjektive Opfattelse jo ikke spille nogen Rolle, men jeg skal ud af Lovgivningen vise, hvorledes Hovedloven her bruger Ordene ganske i Flæng og netop bruger „Skib“ i samme Betydning som „Fartøi“. Tager man Loven af 2den Juli 1880 § 1, saa siger den i 1ste Linie: „Intet Fartøi, som antommer fra udenrigt Sted eller som i Søen har modtaget Personer eller Gods fra saadant Skib.“ Det er aabenbart, at „Fartøi“ og „Skib“ her i Paragrafen bruges i samme Betydning. Saa siges det om „Fartøiets Fører“, at han skal melde sig hos Karantænel Kommissionen eller andet Tilsyn i den Havn, hvor han kommer, og saa siger § 2, at der meddeles Sundhedsbevis, naar Tilsynet af „Skibets Fører“ har modtaget Erklæring osv. „Skib“ er der brugt i samme Betydning som det, der i § 1 kaldes „Fartøi“. Tingene er, at paa dette Omraade bruger man ganske i Almindelighed „Skib“ i samme Betydning som „Fartøi“, indbefattende saavel egentlige Skibe som Baade. Der bliver altsaa herefter ikke andet Motiv til at stemme for det ærede Medlems Endringsforslag til § 4 end netop det, om hvilket han selv udtalte, at det alene ikke for ham vilde have været tilstrækkelig Bevegrund